

“Monografies Mèdiques”

L'estètica facial

pel

Dr. FRANCESC MONTANYA

El Dr. Montanyà, en la seva Monografia, a més de la labor científica, es proposa demostrar que l'Estètica facial és tasca del metge i no d'empirics. Aquest punt és altament interessant per a nosaltres, car, com diu el Dr. Agudé en el “Noticiari” del mateix número, cal que els metges foragitem aquestes professions que, marginant a la Medicina, la rebaixen, ensems que ens disputen un ample camp a les nostres activitats.

El desig, i gairebé més que el desig, la necessitat d'ésser bells, ha enderiat sempre l'esperit humà i no és tasca innoble de la Ciència ni del científic emmenar el seu esforç a què pugui assolir-se aquest anhel.

El Dr. Montayà, després d'un Prefaci del qual són ressó les nostres paraules anteriors, entra en matèria estudiant en sengles capítols la higiene de la pell, les anomalies inestètiques del sistema pilós, trastorns de les secrecions, sebàcia i sudoral, trastorns de la pigmentació, trastorns de la circulació sanguínia, neofarmacions cutànies inestètiques benignes, les cicatrius, les arrugues i, en un apèndix, les anomalies de l'esquelet. Tot molt dens de doctrina, però, sobretot, de pràctica, en

un noble afany per a ensinistrar el metge en aquest ram de la Dermatologia.

Però, sobretot, el que crida l'atenció d'aquest tractat d'Estètica facial és el to altament científic, enlairat, que sap mantenir l'autor considerant cada malaltia i la seva guarició, no com un trastorn imaginari, pura falòrnia d'un ésser presumit, ni tampoc una necessitat psíquica solament, sinó orgànica i social que reclama que els metges ens hi fixem i ens hi encaparrem, com fem en altres entitats patològiques.

El llenguatge planer, sobri, de l'autor totseguit captiva al que llegeix l'obreta. És un fet digne d'anotar la més grossa concisió literària dels escrits en llengua vernàcula; anem perdent un cert to declamatori i pobrement líric que no era ben nostre i que podia ésser atribuït a les dificultats de traducció a parles que no ens són d'ús quotidià. Els nostres escrits guanyen en sinceritat i àdhuc en profunditat, i els nostres metges enriqueixen cada dia més el seu to líric, prova d'una coneixença millor de l'idioma; prova ensems d'una més grossa cultura general.

